

Kirkeministeriet
Frederiks Holms Kanal 21
Postboks 2123
1015 København K

att.: chefkonsulent Rasmus Paaske Larsen

Børkop, den 14. januar 2009

KOMMENTAR
til forslag om højere afgangsalder for præster

Jeg har haft anledning til at læse ministeriets brev af 18. december 2008, dokument nr. 392757.

Nærværende kommentar sigter alene på forslaget om en ændret afgangsalder for præster, hvor der er mindst to forhold, som i relation til det fremførte forslag giver anledning til skepsis:

1. Også præster kan miste evnen til at vurdere tidspunktet for rettidig afgang fra embedet. I det kirkelige system er der ingen til at varetage menighedens interesse, hvor en sådan situation opstår. Eller rettere: Der er reelt ingen med både myndighed og vilje til at gennemføre en begrundet afskedigelse af en slidt og initiativløs sognepræst!
2. Menighedsrådet er ifølge det fremlagte forslag helt uden indflydelse i forhold til den enkelte præst. Hvor der ikke er sammenfald mellem præstens ønske og menighedens/menighedsrådets vurdering af hensigtsmæssigheden i et sådant ønske, vil forslaget blive betragtet som et statsadministrativt overgreb på menighedens kaldsret.

Til forslaget vedrørende tjenesteboligkravet i relation til ældre præster er knyttet den for mig at se gode bestemmelse, at dispensation kun gives såfremt præstens ønske støttes af en beslutning i menighedsrådet. Såfremt en sådan dispensation ville blive givet uden form for sanktionsmulighed fra menighedsrådets side, ville også det blive betragtet som et statsadministrativt overgreb i et indrekkeligt anliggende. Det ville kunne afføde stærke reaktioner og svække muligheden for et fortsat godt samarbejde mellem præst og menighedsråd. Bestemmelsen sikrer den gode samarbejdsrelation mellem præst og menighedsråd/menighed.

En tilsvarende reaktion må forventes ved en administrativt gennemført forhøjelse af præsters afgangsalder. Ikke over alt, naturligvis. Der vil være steder, hvor både præst og menighed/menighedsråd vil hilse ændringen og dens muligheder velkommen og gøre brug af den. Fint. Men der vil også være steder, hvor ændringen vil udløse spændinger og reaktioner, som i alvorlig svækker muligheden for godt samarbejde mellem præst og menighedsråd.

Det skal være mit forslag, at en bestemmelse tilsvarende den, som der lægges op til vedrørende lempelsen af tjenesteboligkravet, også gøres gældende i forslaget om ændret højeste afgangsalder for sognepræster.

Med venlig hilsen

Jens Olesen, medlem af Gauerlund Menighedsråd

Baldersvej 7
7080 Børkop
mail jo@imh.dk

KIRKEMINISTERIET

15 JAN. 2009

Kirkeministeriet
Frederiks Holms Kanal 21
Postboks 2123
1015 København K

att.: chefkonsulent Rasmus Paaske Larsen

Børkop, den 14. januar 2009

KOMMENTAR
til forslag om højere afgangsalder for præster

Jeg har haft anledning til at læse ministeriets brev af 18. december 2008, dokument nr. 392757.

Nærværende kommentar sigter alene på forslaget om en ændret afgangsalder for præster, hvor der er mindst to forhold, som i relation til det fremførte forslag giver anledning til skepsis:

1. Også præster kan miste evnen til at vurdere tidspunktet for rettidig afgang fra embedet. I det kirkelige system er der ingen til at varetage menighedens interesse, hvor en sådan situation opstår. Eller rettere: Der er reelt ingen med både myndighed og vilje til at gennemføre en begrundet afskedigelse af en slidt og initiativløs sognepræst!
2. Menighedsrådet er ifølge det fremlagte forslag helt uden indflydelse i forhold til den enkelte præst. Hvor der ikke er sammenfald mellem præstens ønske og menighedens/menighedsrådets vurdering af hensigtsmæssigheden i et sådant ønske, vil forslaget blive betragtet som et statsadministrativt overgreb på menighedens kaldsret.

Til forslaget vedrørende tjenesteboligkravet i relation til ældre præster er knyttet den for mig at se gode bestemmelse, at dispensation kun gives såfremt præstens ønske støttes af en beslutning i menighedsrådet. Såfremt en sådan dispensation ville blive givet uden form for sanktionsmulighed fra menighedsrådets side, ville også det blive betragtet som et statsadministrativt overgreb i et indrekirkeligt anliggende. Det ville kunne afføde stærke reaktioner og svække muligheden for et fortsat godt samarbejde mellem præst og menighedsråd. Bestemmelsen sikrer den gode samarbejdsrelation mellem præst og menighedsråd/menighed.

En tilsvarende reaktion må forventes ved en administrativt gennemført forhøjelse af præsters afgangsalder. Ikke over alt, naturligvis. Der vil være steder, hvor både præst og menighed/menighedsråd vil hilse ændringen og dens muligheder velkommen og gøre brug af den. Fint. Men der vil også være steder, hvor ændringen vil udløse spændinger og reaktioner, som i alvorlig svækker muligheden for godt samarbejde mellem præst og menighedsråd.

Det skal være mit forslag, at en bestemmelse tilsvarende den, som der lægges op til vedrørende lempelsen af tjenesteboligkravet, også gøres gældende i forslaget om ændret højeste afgangsalder for sognepræster.

Med venlig hilsen

Jens Olesen, medlem af Gauerlund Menighedsråd

Baldersvej 7
7080 Børkop
mail jo@imh.dk

KIRKEMINISTERIET

15 JAN. 2009